

**UCHWAŁA NR XLVIII/696/09
RADY MIASTA BYDGOSZCZY
z dnia 27 maja 2009 r.**

w sprawie przyjęcia informacji o „Pomocy świadczonej przez jednostki pomocy społecznej
na rzecz osób zaburzonych i chorych psychicznie”

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591, z 2002 r. Nr 23, poz. 220, Nr 62, poz. 558, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 214, poz. 1806, z 2003 r. Nr 80, poz. 717 i Nr 162, poz. 1568, z 2004 r. Nr 102, poz. 1055, Nr 116, poz. 1203, z 2005 r. Nr 172, poz. 1441 i Nr 175, poz. 1457, z 2006 r. Nr 17, poz. 128, Nr 181, poz. 1337, z 2007 r. Nr 48, poz. 327, Nr 138, poz. 974 i Nr 173, poz. 1218 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1111 i Nr 223, poz. 1458) w związku z art. 18 ust. 1 pkt 3 i 5 oraz art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2008 r. Nr 115, poz. 728, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367, Nr 223, poz. 1458 oraz z 2009 r. Nr 6, poz. 33) oraz ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 1994 r. Nr 111, poz. 535, z 1997 r., Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2005 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 167, poz. 1398, Nr 175, poz. 1462, z 2007 r. Nr 112, poz. 766, Nr 121, poz. 831 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1108)

uchwała się, co następuje:

§ 1. Przyjąć informację o „Pomocy świadczonej przez jednostki pomocy społecznej na rzecz osób zaburzonych i chorych psychicznie” stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
uz. Dorota Jakuta
Dorota Jakuta

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego (Dz. U. z 1994 r. Nr 111, poz. 535, z 1997 r., Nr 88, poz. 554, Nr 113, poz. 731, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2005 r. Nr 141, poz. 1183, Nr 167, poz. 1398, Nr 175, poz. 1462, z 2007 r. Nr 112, poz. 766, Nr 121, poz. 831 oraz z 2008 r. Nr 180, poz. 1108) ochronę zdrowia psychicznego zapewniają organy administracji rządowej i samorządowej oraz instytucje do tego powołane.

Pomoc świadczona przez jednostki pomocy społecznej na rzecz osób zaburzonych i chorych psychicznie przybiera różne formy i polega na zapewnieniu dziennej i całodobowej opieki.

Formy opieki nad osobami zaburzonymi i chorymi psychicznie realizują ustawowe zadania z zakresu pomocy osobom zaburzonym i chorym psychicznie w sposób przemyślany, skuteczny i odpowiadający potrzebom, co ma na celu zapewnienie tym osobom optymalnych warunków do funkcjonowania w społeczności lokalnej.

Przyjęcie informacji o pomocy świadczonej przez jednostki pomocy społecznej na rzecz osób zaburzonych i chorych psychicznie ma na celu określenie szczegółowych metod i sposobów najskuteczniejszej realizacji ustawowych zadań w tym zakresie.

W tym stanie rzeczy podjęcie uchwały jest zasadne.

Dyrektor
 Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
 w Bydgoszczy
 mgr Danuta Reiter-Warczak

Sprawdzono pod względem
 formalno-prawnym

Bydgoszcz, dnia 07.05.2009r.

RADCA PRAWNY
 Sylwia Szarata

Załącznik do
Uchwały Nr XLVIII/696/09
Rady Miasta Bydgoszczy
z dnia 27 maja 2009 r.

Informacja o pomocy świadczonej przez jednostki pomocy społecznej na rzecz osób zaburzonych i chorych psychicznie

Spis treści

Wstęp.....	3
1. Organizowanie pomocy dla osób zaburzonych i chorych psychicznie.....	4
2. Wsparcie dzienne w opiece nad osobami zaburzonymi i chorymi psychicznie.....	4
2.1.Środowiskowe Domy Pomocy.....	4
2.2.Domy Dziennego Pobytu.....	5
3. Warsztaty Terapii Zajęciowej.....	6
4. Dom Pomocy Społecznej „Słoneczko”.....	8
5. Zakład Aktywności Zawodowej.....	9
6. Podsumowanie.....	10

WSTĘP

Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego z dnia 19 sierpnia 1994r. uznaje zdrowie psychiczne za fundamentalne dobro osobiste człowieka, a ochrona praw osób z zaburzeniami psychicznymi należy do obowiązków państwa. Ochronę tę zapewniają organy administracji rządowej i samorządowej. Polega ona m.in. na zapewnieniu osobom z zaburzeniami psychicznymi pomocy i opieki niezbędnej do życia w środowisku rodzinnym i społecznym.

Pomoc społeczna jest instytucją polityki społecznej mającą na celu umożliwienie osobom i rodzinom przezwycięzenie trudnych sytuacji życiowych. Jednym z istotnych powodów obligujących jednostki pomocy społecznej do udzielenia pomocy i wsparcia jest właśnie niepełnosprawność spowodowana wystąpieniem różnego rodzaju zaburzeń i chorób psychicznych, w tym upośledzenia umysłowego.

W Polsce wraz ze zmianami społeczno-ekonomicznymi wzrosły dotychczasowe zagrożenia zdrowotne szczególnie w obszarze zachorowań na choroby psychiczne. Corocznie zwiększa się liczba osób, które potrzebują wsparcia i opieki specjalistów zdrowia psychicznego. Podstawowe znaczenie dla osoby psychicznie chorej oprócz bardzo ważnej w pierwszym okresie choroby instytucjonalnej opieki psychiatrycznej ma reintegracja osoby psychicznie chorej. Zapewnienie jej optymalnych warunków do funkcjonowania w społeczności lokalnej. Bardzo ważnym elementem w terapii jest umożliwienie osobom dotkniętym kryzysem psychicznym odbudowania więzi międzyludzkich i powrót do życia społecznego poprzez:

- 1) działalność samopomocową i rehabilitacyjną
- 2) kształtowanie postaw sprzyjających akceptacji i adaptacji społecznej
- 3) współtworzenie sieci oparcia społecznego.

Utrata zdrowia psychicznego, niepełnosprawność wiążą się z koniecznością udzielenia pomocy. Skutecznej pomocy udzielać można rozpoznając w sposób właściwy potrzeby jednostki w jej środowisku.

Pomoc społeczna oferuje różnorodne formy oparcia, których celem jest właśnie pomoc osobom zaburzonym i chorym psychicznie.

1. ORGANIZOWANIE POMOCY DLA OSÓB ZABURZONYCH I CHORYCH PSYCHICZNIE.

W strukturach Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej działają:

1) Środowiskowe Domy Samopomocy funkcjonujące jako ośrodki wsparcia dziennego:

- a) „Niezapominajka” ul. Ogrodowa 9
- b) „Bławatek” ul. Dunikowskiego 2
- c) „Stokrotka” ul. Mińska 15a
- d) „Sami Swoi” ul. Łomżyńska 54
- e) „Słoneczko” przy ul. Gałczyńskiego 2

2) Domy Dziennego Pobytu funkcjonujące jako ośrodki wsparcia dziennego

- a) Dom Dziennego Pobytu dla Dzieci Autystycznych i Niepełnosprawnych przy DPS „Słoneczko” ul. Gałczyńskiego 2
- b) Dom Dziennego Pobytu Dla Osób Niepełnosprawnych ul. Paderewskiego 28/2
- c) Dom Dziennego Pobytu Dla Osób z Chorobą Alzheimera ul. Kapuściska 10

3) Warsztaty terapii zajęciowej

- a) „Tęcza” przy Caritas Diecezji Bydgoskiej
- b) „Modrzew” przy Lidze Kobiet Polskich
- c) warsztat przy Fundacji „Wiatrak”
- d) warsztat przy Wojewódzkim Ośrodku Kultury
- e) warsztat przy Polskim Związku Niewidomych ul. Stawowa 1
- f) warsztat przy Polskim Związku Niewidomych ul. Bernardyńska 3
- g) warsztat przy Stowarzyszeniu „Medar”

4) Dom Pomocy Społecznej „Słoneczko” przy ul. Gałczyńskiego 2 oferujący pobyt całodobowy dla 56 dzieci dzieci upośledzonych

5) Zakład Aktywności Zawodowej -ul. Ludwikowo 3

2. WSPARCIE DZIENNE W OPIECE NAD OSOBAMI ZABURZONYMI I CHORYMI PSYCHICZNIE

2.1. Środowiskowe domy samopomocy

Na terenie Miasta Bydgoszczy funkcjonuje 5 Środowiskowych Domów Samopomocy przeznaczonych dla osób:

- a) przewlekle psychicznie chorych,
- b) niepełnosprawnych intelektualnie,
- c) wykazujących inne zaburzenia psychiczne.

wymagających wsparcia w przewycięzaniu ich trudnych sytuacji życiowych, zaspakajaniu niezbędnych potrzeb oraz działań zmierzających do osiągnięcia przez te osoby jak najpełniejszej samodzielności życiowej.

Środowiskowe Domy Samopomocy mają bogaty program zajęć dostosowany do indywidualnych potrzeb uczestników i zgodny z opracowanymi przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej standardami. Podstawowym celem działalności jest pomoc uczestnikom w rozwijaniu umiejętności niezbędnych do samodzielnego życia i zapobieganie wykluczeniu społecznemu. W ramach zajęć terapeutycznych ŚDS uczestnicy mogą korzystać z pracowni plastycznej, stolarskiej, krawieckiej, komputerowej, kulinarnej, języka angielskiego, gdzie rozwijają indywidualne zainteresowania, poznając nowe techniki twórcze, rozwijając nowe umiejętności, ucząc się jednocześnie pracy w grupie i współdziałania, co sprzyja lepszemu wzajemnemu poznaniu uczestników, przyczyniając się do tworzenia więzi grupowej, ważnej dla prawidłowego przebiegu procesu terapeutycznego. Powstałe w trakcie zajęć terapeutycznych więzi pomiędzy podopiecznymi rodzą przyjaźnie, których kontynuacją są spotkania towarzyskie na gruncie prywatnym, po zajęciach w ŚDS, co jest ważnym czynnikiem przyczyniającym się do uspołeczniania osób, często odrzuconych z racji choroby przez naturalne środowisko.

Ponadto uczestnicy biorą udział w różnego rodzaju spotkaniach integracyjnych, uroczystościach, wycieczkach krajoznawczych. Organizowane są wyjścia do kina, Filharmonii, Teatru.

Istotną częścią działalności terapeutycznej są spotkania z rodzicami i opiekunami uczestników, zarówno w formie grupowych spotkań okazjonalnych z prezentacją twórczości i osiągnięć podopiecznych, jak i wizyt indywidualnych. Spotkania te odgrywają ważną rolę w odbudowaniu więzi pomiędzy uczestnikami i ich rodzinami, zerwanych często w trakcie trudnych codziennych relacji. Spotkania te mają również nieformalny charakter edukacyjny, w trakcie których następuje wymiana doświadczeń dotyczących postępowania z osobami zaburzonymi psychicznie i niepełnosprawnymi intelektualnie zarówno przez rozmowy z terapeutami jak i pomiędzy opiekunami uczestników, z których każdy ma inne doświadczenia w pracy i opiece nad swymi podopiecznymi.

Liczba miejsc w Środowiskowych Domach Samopomocy

Środowiskowy Dom Samopomocy	Liczba miejsc
„Niezapominajka	35
„Bławatek”	20
”Stokrotka”	30
”Sami Śwoi”	30
ŚDS przy ul. Gałczyńskiego 2	25

Razem 140

2.2. Domy Dziennego Pobytu

Domy Dziennego Pobytu świadczą specjalistyczne usługi opiekuńcze w ramach pobytu dziennego osobom, które ze względu na niepełnosprawność wymagają częściowej opieki i pomocy w zaspokajaniu niezbędnych potrzeb życiowych. Głównym celem domu jest utrzymanie osób w ich środowisku. Rozwijanie i utrwalanie umiejętności w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych

i społecznych. Prowadzone są zajęcia terapeutyczne grupowe i indywidualne rozwijające funkcje językowe, wzrokowe, słuchowe, dotykowe uczestników. Podopieczni biorą udział w uroczystościach okolicznościowych, konkursach, plenerach, zawodach.

Na terenie miasta Bydgoszczy funkcjonują:

- a) Dom Dziennego Pobytu dla Dzieci Autystycznych i Niepełnosprawnych przy DPS „Słoneczko” ul. Galczyńskiego 2- **liczba miejsc 15**
- b) Dom Dziennego Pobytu Dla Osób Niepełnosprawnych przy ul. Paderewskiego 28- **liczba miejsc 15**
- c) Dom Dziennego Pobytu Dla Osób z Chorobą Alzheimera- **liczba miejsc 15**

3. Warsztaty Terapii Zajęciowej

Na terenie Miasta Bydgoszczy funkcjonuje 7 warsztatów oferujących łącznie 230 miejsc dla swoich uczestników.

Warsztat jest wyodrębnioną organizacyjnie i finansowo placówką stwarzającą osobom niepełnosprawnym niezdolnym do podjęcia pracy możliwość rehabilitacji społecznej i zawodowej w zakresie pozyskania lub przywracania umiejętności niezbędnych do podjęcia zatrudnienia. Warsztat nie jest placówką samodzielną, ale stanowi część większej struktury organizacyjnej wyposażonej w osobowość prawną lub posiadającej zdolność do czynności prawnych. Warsztaty mogą być organizowane przez fundacje, stowarzyszenia lub przez inne podmioty.

Cele działania warsztatu

Celem warsztatu jest:

aktywne wspomaganie procesu rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych, stwarzanie osobom niepełnosprawnym niezdolnym do podjęcia pracy możliwości rehabilitacji społecznej i zawodowej w zakresie pozyskania lub przywracania umiejętności niezbędnych do podjęcia zatrudnienia.

Realizacji powyższych celów służy stosowanie technik terapii zajęciowej zmierzających do usamodzielnienia uczestników, poprzez wyposażenie ich w umiejętności wykonywania czynności życia codziennego oraz zaradności osobistej, a także rozwijania psychofizycznych sprawności oraz podstawowych i specjalistycznych umiejętności zawodowych, umożliwiających uczestnictwo w szkoleniu zawodowym albo podjęcie pracy.

Uczestnicy warsztatów

Uczestnikami warsztatów mogą być osoby posiadające prawnie potwierdzony status niepełnosprawności, niezdolne do podjęcia pracy. Osoby niepełnosprawne, przyjmowane do warsztatu

po 1 stycznia 1998 r., muszą posiadać w swoim orzeczeniu wskazanie do uczestnictwa w terapii zajęciowej. Zgłoszenia osób niepełnosprawnych, które chcą uczestniczyć w warsztacie przyjmuje i zatwierdza jednostka zamierzająca utworzyć warsztat lub jednostka prowadząca warsztat.

Zasady funkcjonowania warsztatu

Terapię prowadzoną w warsztacie realizuje się na podstawie indywidualnego programu rehabilitacji uczestnika, który zawiera informacje dotyczące osoby niepełnosprawnej, planowanych działań wobec uczestnika i spodziewanych efektów tych działań.

W warsztacie działa rada programowa, która dokonuje okresowej oraz, nie rzadziej niż co 3 lata, kompleksowej oceny realizacji indywidualnego programu rehabilitacji uczestnika warsztatu i zajmuje stanowisko w kwestii osiągniętych przez niego postępów w rehabilitacji, uzasadniających:

podjęcie zatrudnienia i kontynuowanie rehabilitacji zawodowej w warunkach pracy chronionej lub na przystosowanym stanowisku pracy, potrzebę skierowania osoby niepełnosprawnej do ośrodka wsparcia, ze względu na brak postępów w rehabilitacji i złe rokowania co do możliwości osiągnięcia postępów uzasadniających podjęcie zatrudnienia i kontynuowanie rehabilitacji zawodowej w warunkach pracy chronionej lub na rynku pracy po odbyciu dalszej rehabilitacji w warsztacie, przedłużenie uczestnictwa w terapii ze względu na pozytywne rokowania co do przyszłych postępów w rehabilitacji, umożliwiających podjęcie zatrudnienia i kontynuowanie rehabilitacji zawodowej w warunkach pracy chronionej lub na rynku pracy, albo okresowy brak możliwości podjęcia zatrudnienia, albo okresowy brak możliwości skierowania osoby niepełnosprawnej do ośrodka wsparcia.

Zasady finansowania warsztatów terapii zajęciowej

Koszty utworzenia, działalności i wynikające ze zwiększenia liczby uczestników warsztatu są współfinansowane ze środków PFRON, ze środków samorządu terytorialnego lub z innych źródeł. Zasada współfinansowania oznacza solidarne ponoszenie kosztów tworzenia i działania warsztatów przez jednostki samorządu terytorialnego szczebla powiatowego oraz Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Maksymalne dofinansowanie ze środków Funduszu kosztów działalności warsztatów terapii zajęciowej, w tym wynikających ze zwiększonej liczby uczestników warsztatu, wynosi:

w 2005 i 2006 r. – 100% tych kosztów,

w 2007 r. — 95% tych kosztów,

w 2008 r. — 90% tych kosztów,

w 2009 r. i w latach następnych — 85% tych kosztów.

Maksymalne dofinansowanie ze środków Funduszu tworzenia warsztatu terapii zajęciowej wynosi — 70% tych kosztów.

Warsztaty dysponują różnorodnymi pracownikami np. kulinarna stolarska, krawiecka, rękodzieła.

4. Dom Pomocy Społecznej „Słoneczko”

Dom Pomocy Społecznej „Słoneczko” mieści się przy ul. Gałczyńskiego 2 w Bydgoszczy. Jest to placówka całodobowa, przeznaczona dla 56 dzieci i młodzieży niepełnosprawnej intelektualnie w stopniu lekkim, umiarkowanym, znacznym i głębokim. Skierowania do DPS wydaje Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Bydgoszcz.

DPS zapewnia: rehabilitację ruchową dostosowaną do stanu zdrowia i indywidualnych potrzeb mieszkańca zgodnie z zaleceniami lekarskimi; dostęp mieszkańców do różnych form opieki zdrowotnej; rehabilitację leczniczą prowadzoną przez lekarzy różnych specjalności (psychiatra, neurolog, pediatra); zaopatrzenie podopiecznych w niezbędne przedmioty ortopedyczne i sprzęt rehabilitacyjny; terapię psychologiczną; stymulowanie nawiązywania, utrzymywania i rozwijania kontaktu z rodziną i społecznością lokalną. Placówka stwarza warunki do rozwoju samorządności mieszkańców, zapewnia także różnorodną terapię zajęciową tj: zabawoterapię, terapię ruchem, trening umiejętności społecznych, rekreację, muzykoterapię, malarstwo, biblioterapię, zdobnictwo i dekoratorstwo, filmoterapię, choreoterapię oraz kuchnię terapeutyczną. W ofercie placówki znajduje się również prowadzenie terapii usprawniającej i wspierającej rozwój podopiecznych poprzez m. in.: naukę czynności samoobsługowych, zaradności życiowej i samodzielności; integrację ze środowiskiem; zajęcia manualne; zajęcia muzyczne, rekreacyjne, dydaktyczno-wychowawcze, logopedyczne oraz kulturalno – oświatowe.

Ośrodek umożliwia także zaspokajanie potrzeb religijnych i kulturalnych swoich podopiecznych, podejmuje działania zmierzające do usamodzielnienia mieszkańców domu w miarę ich możliwości. Placówka ułatwia podejmowanie pracy usamodzielniającym się mieszkańcom, wspiera i pomaga w załatwianiu spraw z instytucjami, sądem, opiekunami prawnymi, itp. DPS pokrywa wydatki związane z zakupem niezbędnych przedmiotów osobistego użytku mieszkańcom nieposiadającymi własnego dochodu.

Podopieczni placówki uczestniczą w różnego rodzaju spartakiadach, zawodach, plenerach i konkursach. Wychowankowie DPS świętują wspólnie swoje urodziny, uczestniczą w świętach kościelnych i narodowych. Ośrodek dba o realizację potrzeb edukacyjnych podopiecznych poprzez: uczestnictwo w zajęciach szkolnych; uczestnictwo w zajęciach w klasach życia; uczestnictwo w zajęciach indywidualnych, w zespołach rewalidacyjnych; uczestnictwo w zajęciach przedszkolnych (stosownie do wieku i potrzeb każdego mieszkańca).

Dom Pomocy Społecznej „Słoneczko” posiada różnego rodzaju pracownie tj.: pracownia hydroterapii, plastyczna, fizykoterapii, muzykoterapii, salę terapeutyczną, salę gimnastyczną, kuchnię terapeutyczną oraz salę Doświadczenia Świata.

W placówce zatrudniona jest wykwalifikowana kadra tj: lekarz – pediatra, lekarz nauk medycznych, dwie pielęgniarki, psycholog, trzech terapeutów, dwóch starszych instruktorów terapii zajęciowej, instruktor terapii zajęciowej, starszy specjalista pracy socjalnej, dwóch techników fizjoterapii, 19 opiekunów i jedna pokojowa.

W naszym mieście nie ma Domu Pomocy Społecznej dla Osób Psychiczenie Chorych i z tego powodu osoby takie wymagające całodobowej opieki kierowane są do domów na terenie innych powiatów. Obecnie w takich placówkach przebywa 64 osoby, a na miejsce oczekuje 26 bydgoszczan. Średni czas oczekiwania na miejsce w domu dla osób psychicznie chorych to około 1,5 roku.

5. Zakład Aktywności Zawodowej

Podstawowym celem działalności zakładów aktywności zawodowej jest zatrudnienie i rehabilitacja zawodowa osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności, jak również przygotowanie ich do w miarę możliwości samodzielnego życia i funkcjonowania w społeczeństwie.

W ZAZ prowadzona jest rehabilitacja, społeczna, zawodowa i lecznicza, gdzie główny nacisk kierowany jest na rehabilitację zawodową. Głównym elementem tej rehabilitacji jest możliwość zatrudnienia na normalnych stanowiskach pracy.. Niepełnosprawni pracownicy ZAZ otrzymują również pomoc w zakresie: doradztwa zawodowego, szkoleń zawodowych, rejestracji w PUP, szukania ofert pracy. Nowością w rehabilitacji zawodowej, która została wprowadzona w tych zakładach jest Indywidualny Plan Zatrudniania u Innego Pracodawcy. Taką możliwość otrzymują pracownicy niepełnosprawni, którzy osiągnęli odpowiedni poziom sprawności społeczno- zawodowej.

Zakład Aktywności Zawodowej w Bydgoszczy zatrudnia 64 pracowników, prowadzi rehabilitację zawodową i społeczną w oparciu o profesjonalny wkład instruktorów zawodu, rehabilitanta i psychologa. Przeprowadza doroczną ocenę postępów osób niepełnosprawnych, na podstawie której opracowywany jest indywidualny program rehabilitacji.

W zakresie działalności gospodarczej, produkcyjno-usługowej funkcjonuje linia poligraficzna z rozbudowaną pracownią graficzną i składem komputerowym oraz dział usługowy niszczenia dokumentów. Wacłararz asortymentowy zależy od możliwości technicznych linii technologicznej. Zadania wykraczające poza możliwości własne zakładu realizowane są w kooperacji tak aby nie tracić odbiorców.

Bieżąca działalność zakładu finansowana jest ze środków PFRON, z dotacji budżetu miasta oraz wypracowanych własnych przychodów, które łącznie w 2008r. stanowiły 1 524 901,18 zł. Kwota 275 604, 15 pochodziła z działalności gospodarczej.

Dochód działalności wytwórczej bądź usługowej jest przekazywana na Zakładowy Fundusz Aktywności. Środki ZFA przeznacza się na zaspokajanie potrzeb zatrudnionych w ZAZ osób niepełnosprawnych, np. na dodatkowe oprzyrządowanie stanowisk pracy, pomoc w przygotowaniu osób niepełnosprawnych do pracy poza zakładem i wyrównywania ich szans w nowym miejscu pracy, rekreację i uczestnictwo niepełnosprawnych pracowników w życiu kulturalnym.

6. Podsumowanie

Wychodząc naprzeciw zapotrzebowaniu społecznemu związanemu z opieką nad dziećmi i młodzieżą niepełnosprawną planuje się rozbudowę dziennego domu dla 60 osób. Obecnie podjęto działania zmierzające do pozyskania środków pozabudżetowych, które umożliwiłyby częściowe pokrycie kosztów na to zadanie. Do czasu zakończenia tego przedsięwzięcia dzieci mające zapewniony pobyt w żłobku znalazłyby miejsce pobytu w tych samych pomieszczeniach przy ul. Kasprzaka i Morskiej już jako Filie DDP „Słoneczko”. Pod koniec bieżącego roku planujemy również uruchomienie ŚDŚ w Fordonie przy ul. Janosika z przeznaczeniem dla 35 osób niepełnosprawnych. Placówka ta pozwoli zaspokoić potrzeby mieszkańców dzielnicy Fordon.

Z przedstawionych wyżej informacji wynika, iż na terenie Miasta Bydgoszczy funkcjonuje spójny system wsparcia dziennego dla osób niepełnosprawnych z uwagi na chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe czy inne zaburzenia psychiczne oferujący możliwość spędzania czasu w sposób umożliwiający reintegrację i wsparcie w środowisku lokalnym.

Dyrektor
Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej
w Bydgoszczy
Danuta Reiter-Warczak
mgr Danuta Reiter-Warczak